

חרבות, חצים וקשתות, כמו שנאמר חצר
שננים), והקדוש ברוך הוא
מתהצק בכם ולעוזר קרב.
אויל לאותם שהמלך הקדוש
יעורו עליהם קרב. אז כתוב ה'
איש מלחמה.

ומבאן, ומאותן אותן,
ומפסיק זה, יוצאים הר
קרבות לאותם רשות,
לאותם בעלי מריבה שחתאו
לקדוש ברוך הוא, והאותיות
מתגלות לאותם בעלי אמרת,
והרי דברים התפרשו והרי
נתבאר.

ה' איש מלחמה ה' שמו. בין
שכתיב ה' איש מלחמה, לא
ידענו מה' שמו? אלא, כמו
שכתיב בראשית (ו) וה' המטיר
על סדר וועל עמלה גפרית ואש
מן משדים. וככל תלו בפפר
הזה, כאמור (איוב) יגלו שמים
עונו וארץ מתוקומה לו. ועל
זה.

בא ראה, בשעה שהקדוש
ברוך הוא מעוזר קרב בעולם,
נעקרים ממוקם עליונים
ומתחונים, כמו שבארנו, זהו
שפתוח מרכבת פרעה ותילו
ירה בים. ולעתיד לבא עתיד
הקדוש ברוך הוא לעזר קרב
עליזן ותזק בעמים כדי לכביד
את שמו. והוא שפטותם (זכריה יד)
ויצא ה' ונלחם בגוים קהם
ביום הלוחמו ביום קרב, וכותוב
(יחזקאל לה) והתגדתני
והתגדתני ונודעתי וגוי.
(מרכבות פרעה ותילו יירה בים).
מרבבה פרעה ותילו יירה בים. באשר יערור
הקדוש ברוך הוא קרב אז יתרערו דרגות
עלינו ודרגות תחותנות שלמטה, ואנו

מרבבה פרעה ותילו יירה בים.

רבי יהודה פתח ואמר, מהלט

^ט רاؤך מים אלהים ראוך מים יחלו וגוי. בשעה שעברו ישראל את הים, אמר הקדוש ברוך
הוא למלך נסעה על הים: חילך מימיך! אמר לו: מה? אמר לו: כדי שבני עברו בתוכך.
אמר ליה בגין דבני עברון בגווע. אמר ליה,

מניחי קרבא באכני בלסיטראין פארו דרומין וכיינן גירין וקשתין בפה דעת אמר
חزيد שננים) וקודשא בריך הוא אתקיף בחילוי,
ולאתה ערא קרבא. ווי לאינזון דמלכא קדישא יתעורר
עליהו קרבא. כדין כתיב, יי' איש מלחמה.

ומהבא, ומאיןון אהוון, ומהאי קרא, נפקין טויה
קרבא לאינזון חביבא, לאילין מארי
דבבו דחבו לקודשא בריך הוא. ואתוון אתגליין
לאינזון מארי קשות, וזה אתפרשן מלין והא
אתמר.

יי' איש מלחמה יי' שמו. בין דכתיב יי' איש
מלחמה, לא ידענא דיי' שמו. אלא, כמה
דכתיב, (בראשית ט) ווי' המטיר על סדום ועל עמורה
גפרית ואש מאות יי' מן השמים. וכלא בהאי ספר
פלין, כמה דאת אמר (איוב כ) יגלו שמים עוניו
וארץ מתוקומה לו. (ועל דא).

הא חזי, בשעתה קודשא בריך הוא אתער קרבא
בעולם, עלאי ותתאי אתעקרו מאתריהו,
כמה דאקיינא הדא הוא דכתיב מרכבות פרעה
וחילו ירה בים. ולזמן דאתי, זמין קדשא בריך
הוא לאגחא קרבא עלאה ותקיפא בעממייא, בגין
לאוקרא שמייה, הדא הוא דכתיב (זכריה יד) ויצא יי'
ונלחם בגוים קהם ביום קרב וכחיב
(יחזקאל לח) והתגדתני והתגדתני ונודעתי וגוי.
(מרכבות פרעה ותילו יירה בים). כד אתער גרשא בריך הוא קרבא בגין אתער
דרינו עלאי ודרינו פתאי דתמא ובדין מרכבות פרעה וחלו יירה בים).

רבי יהודה פתח ואמר, (תהלים ע) ראוך מים אלהים
ראוך מים יחלו וגוי, בשעתה דעברו
ישראל ית ימאמ, אמר קודשא בריך הוא למלאכה
די ממנה על ימאמ, פלייג מימיך. אמר ליה למה.
אמר ליה בגין דבני עברון בגווע. אמר ליה,
פוקנא דקיינא קשות. מי שנא אלין מאلين.

^ט ראוך מים אלהים ראוך מים יחלו וגוי. בשעה שעברו ישראל את הים, אמר הקדוש ברוך
הוא למלך נסעה על הים: חילך מימיך! אמר לו: מה? אמר לו: כדי שבני עברו בתוכך.
אמר ל: מדת הגאלה היא אמרת, אבל מה שונים אלה מלאה?